

De oorsprong van Reimerswaal is onduidelijk. Uit 1203 stamt de eerste melding van een uit Reimerswaal afkomstige inwoner. Reimerswaal verkreeg in 1375 stadsrechten, gemodelleerd naar die van [Middelburg](#).

Dit was een bevestiging van de handelspositie die de stad had. Reimerswaal lag aan de [Oosterschelde](#), destijds de belangrijkste aftakking van de [Schelde](#), en het was een van de aanzienlijkste havens in de regio. De voornaamste handelswaar was [meekrap](#) waaruit een rode kleurstof gewonnen werd die bestemd was voor de [Vlaamse](#) markt. Het gewas werd in heel Zuid-Beveland verbouwd.

Gedurende de zestiende eeuw werd Reimerswaal steeds kwetsbaarder voor [overstromingen](#). Door [zoutwinning](#) was de bodem rondom Reimerswaal ernstig verzakt geraakt. Op [Sint Felix](#) (zaterdag [5 november 1530](#)) werd de streek geteisterd door een enorme [stormvloed](#). Deze dag zou later bekend komen te staan als *quade saterdach*. De stad zelf werd niet weggevaagd door de [Sint-Felixvloed](#) maar een groot deel van het omliggende land wel. Er werd gedacht aan de herbedijking van het gebied ten oosten van Reimerswaal. Een nieuwe vloed in 1532 maakte echter aan deze hoop een einde. 2 november 1532 was er weer een grote [stormvloed](#), waardoor de stad voorgoed werd afgesneden van Zuid-Beveland.

Zonder handelswaar en achterland raakte Reimerswaal in een grote economische crisis. Handel en nijverheid liepen snel terug in de stad. Bovendien had de stad op het steeds kleiner wordende [eiland](#) nauwelijks bescherming tegen de oprukkende zee. Een volgende grote storm in [1551](#) verwoestte de herstelde dijken waardoor ook de laatste dorpen rondom Reimerswaal verdwenen. Tevens liep de stad zelf wederom onder water. In [1555](#) brak de laatste dijk rond Reimerswaal door en drong het water op tot aan de stadsmuren. In [1557](#) smeed een nieuwe vloed de wallen omver waarbij veel huizen verloren gingen. In [1561](#) en [1563](#) volgden de watersnoden elkaar in snel tempo op. De meeste inwoners verlieten het eiland. Zij trachtten in [Tholen](#) of [Zierikzee](#) hun nering voort te zetten en een nieuw bestaan op te bouwen.

Een verdere misrekening was dat het [stadsbestuur](#) van Reimerswaal ten tijde van de [Tachtigjarige Oorlog](#) aan de kant van de Spaanse koning ging staan. De [geuzen](#) veroverden de stad op 24 juni [1572](#) en [brandden](#) Reimerswaal plat. Drie jaar lang was de stad verlaten. Toch keerden enkele bewoners terug in de hoop de stad op te bouwen. Dit lukte nauwelijks.

Aan het begin van de zeventiende eeuw was Reimerswaal gereduceerd tot een dorp bestaande uit enkele bouwvallige huizen. In [1626](#) en [1632](#) verkochten de [Staten van Zeeland](#) de restanten van de huizen en wallen. Aan het eind van de zeventiende eeuw resteerde van Reimerswaal een klein eiland met enkele [ruïnes](#). Begin achttiende eeuw verdween ook dit laatste restant in de golven.

In 1978 bouwde [Rijkswaterstaat](#) een [schutsluis](#) (de Bergse Diepsluis) op een van de rijkste archeologische monumenten van Nederland, als onderdeel van de [Oesterdam](#). De restanten liggen vanaf die tijd onder een laag asfalt.^[1]

Sint-Felixvloed (1530)

[Naar navigatie springen](#)[Jump to search](#)

Sint-Felixvloed

Panorama op [Reimerswaal](#)

Jaar	1530
Datum	5 november
Regio	Zuid Nederland
Doden	meer dan 100.000 ^[bron?]

De **Sint-Felixvloed** van 1530 was een watersnood in het stroomgebied van de [Westerschelde](#) die plaatsvond op zaterdag 5 november, de naamdag van Sint-Felix (eigenlijk 4 november). Deze dag zou later bekend komen te staan als *quade saterdach* (= slechte zaterdag).

Grote delen van [Vlaanderen](#) en [Zeeland](#) werden weggespoeld. Het gebied ten oosten van [Yerseke](#), Oost-Watering, overstroomde geheel. In dit gebied lagen 18 dorpen en de stad [Reimerswaal](#). Alleen een klein stukje van de stad dat hoger lag bleef behouden. Het gebied is niet meer terug gewonnen van de zee en heet nu het [Verdronken land van Zuid-Beveland](#).

Bij de Sint-Felixvloed overstroomden ook Noord- en [Zuid-Beveland](#): van [Noord-Beveland](#) was alleen nog de kerktoren van [Kortgene](#) te zien. In de jaren na 1530 werd Noord-Beveland langzaam maar zeker weer op de zee herwonnen.

Verdronken dorpen**[bewerken]**

- Assemansbroek, verdronken dorp tegenover [Bergen op Zoom](#) op de westelijke oever van de [Schelde \(rivier\)](#)
- Bakendorp (ook Badickedorp), verdronken dorp ten zuiden van [Baarland](#)
- Campen, na de herdijking van Noord-Beveland ontstond op de plek van Campen het huidige [Kamperland](#)
- Dyxhoecke, verdronken dorp op Noord-Beveland in de buurt van [Wissenkerke](#)
- Edekinge (ook Ekingen), verdronken dorp op Noord-Beveland
- Everswaard (ook Eversweerde), verdronken dorp en parochie ten noorden van [Bath](#)